

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Caput. XI. Tentationibus circa Hyprocrisin.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](#)

CAPUT XI.

DE TENTATIONIBUS CIRCA
HYPOCRISIN.

XCV. **E**uphemia Virgo parum alioqui devota ad-
vertens, alias quasdam Virgines arden-
ter admodum, & cum decentissimo ipsius etiam cor-
potis situ in templo orare, & propter hoc ubique
laudari, & commendari, vehementer incitatur, ad
similem devotionis & Sanctitatis laudem & aestima-
tionem sibi quoque comparandam, atque adeo ad
devotionem, quia intus eam non habebat, externis
falsis signis simulatorie demonstrandam. Quæritur,
quomodo contra hanc temptationem munienda sit.

Responsio.

XCVI. In primis ei ostendat, quām abominabile
DEO sit hoc vitium, id quod vel ex ipsius Christi
testimonio colligi potest, qui nullum aliud vitium tan-
topere exagitavit, totiesque vae ingeminavit, quām
super hypocrisim, & simulationem Pharisæorum; &
merito, quia, ut D. Gregorius lib. 8. mor. cap. 27.
ait, *Hypocrites, cum per accepta bona in laude sua se*
elevant, ipsis muneribus contra largitorem pugnant;
inde quippe contra largitorem superbunt, unde ei am-
plius humiles esse debuerunt. Sed eo postea sententia di-
strictior illos percutit, quod nunc ingrati magis ea reci-
punt, fitque eis amplitudo muneris incrementum dam-
nationis; ideo scirpo comparantur, qui exterius viret,
& crescit, intius vacuus est.

XCVII. Secundò quām exosum ipsis etiam ho-
minibus sit hoc vitium; quis enim non odit, & de-
testatur

testatur Judam fallaci osculo Christum inimicis prouidentem? quis non Judæos prætorum, ne contaminarentur, ingredi metuentes, & tamen gravissimo scelere mortem Christo procurare non verentes atqui his similia & majora crimina Hypocritæ committunt. Hinc S. Gregorius I. 10. mor. inexcusabile hoc vitium esse asserit, dicens: *Hypocrita a districlum Judicem excusationem de ignorantia habent non possunt, quia, dum ante oculos hominum omnem modum Sanctitatis ostentant, ipsisibi sunt testimonium, quia bene vivere ignorant.*

XCVIII. Tertiò illi ostendat, quòd nihil minime obtineat, quam intendit; cum enim omnis illius intentio eò feratur, ut magnam sibi apud homines opinionem comparet, plerumque justo Dei judicio contingit, ut vel maximè displiceat, sicque impleatur quod S. David Psal. 52. prædixit: *DEVS dissipata ossa eorum, qui hominibus placent: confusi sunt DEVS sprevit eos.* Unde non malè quidam open Hypocitarum pomis juxta mare mortuum crescentibus comparavit, quæ extrinsecus quidem speciosa sunt, interius verò omni succo carent, & si vel modicè tangantur, in cineres vertuntur.

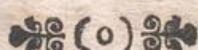
XCIX. Quartò illi demonstret, quam perniciosum sit hoc vitium, quia, teste S. Chrysostomo in ac Matt, nulla res sic exterminat bonum, sicut simulationem manifestum malum quasi malum fugitur, & cavitur; malum autem sub specie boni celatum dum non cognoscitur, nec cavitur, sed quasi bonum suscipitur. Sic servi Diaboli tunc pessimè Christianitatem corruptunt, quando se simulant Christianos, de quibus Christus monet suos, & nos. *Attendite à falso!*

Prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ovium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces. Quia magna viria hominum est, cognoscere malū, & firma tutela salutis verentib; scire, quem fugias. Hinc Alphonsus Rex, teste Aetate com-
mune Silvio de dictis Alph., audiens Antonium Piconum Ordinis Eremitarum, magnum Hypocritam, jaetando blasphemias in Christum & Matrem, vermiculis absumptum perisse, dixisse fertur, propterea Deum in Hypocritas tantopere favere, quod, dum Homines decipiunt, interponant Deum tanquam scelerū mediatorē, idēque ut plurimū viventes adhuc plecti in oculis hominum, quos Dei nomine fecellissent, ut intelligentes mortales, à talibus monstris maximè cayendum esse, quod Deum ipsum non tantum post mortem, sed etiam in ipsa vita indubitatum haberent ultorem.

P A R S I V.

DE TENTATIONIBUS
CIRCA TRIBULATIONES
OCCURRERE SOLITIS.

Duplicis generis sunt Tribulationes, corporales scilicet, & spirituales; illa sunt, per quas corpus immediate cruciat; hæ sunt, per quas solus animus affligitur; ab utrisque variæ oriuntur Tentationes, quæ proin per diversa capita rectius proponuntur.

C A -